

prima instanță: S. Lazari
instanța de apel: L. Bulgac
N. Craiu, M. Guzun

dosarul nr. 3ra-925/15

Î N C H E I E R E

23 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Iurie Bejenaru, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Razdobudico Pelagheia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Razdobudico Pelagheia împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 cu privire la contestarea actului juridic și repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014

c o n s t a t ă

La data de 14 decembrie 2009 Razdobudico Pelagheia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 (Î.M.G.F.L. nr. 15) cu privire la contestarea actului juridic și repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii a menționat că, suma de 3458 lei pentru serviciile comunale a fost calculată de pîrît fără nici un temei, deoarece calitatea serviciilor prestate de Î.M.G.F.L. nr. 15 nu corespund cerințelor actelor normative în vigoare, iar o parte din suma indicată este calculată pentru perioada anilor 1999-2002, în privința căreia a expirat termenul de prescripție.

Menționează că, pe parcursul unei perioade considerabile de timp a adresat pîrîtilui cereri, prin care a solicitat anularea datoriei calculate în mod nejustificat, însă fără nici un rezultat pozitiv.

Solicită anularea datoriei la plata serviciilor comunale prestate în sumă de 3458 lei și încasarea prejudiciului moral în mărime de 50000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 24 februarie 2014 s-a admis parțial acțiunea, s-a obligat Î.M.G.F.L. nr. 15 să modifice facturile de plată a serviciilor prestate în beneficiul Pelagheii Razdobudico și să excludă mențiunea privind datoria în sumă de 3458,94 lei cu anularea datoriei indicate în legătură cu expirarea termenului de prescripție. În rest cerințele au fost respinse ca nefondate.

În motivarea soluției prima instanță a constatat că, suma datoriei de 3458 lei acumulată în contul Pelagheii Razdobudico a fost prescrisă extinctiv, fapt ce constituie temei de a obliga Î.M.G.F.L. nr. 15 să excludă din calculul datoriei suma menționată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2014 s-a admis apelul declarat de Razdobudico Pelagheia, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 24 februarie 2014 în partea respingerii cerinței privind încasarea prejudiciului moral cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care s-a încasat din contul Î.M.G.F.L. nr. 15 în beneficiul Pelagheii Razdobudico suma de 2000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest s-a menținut hotărârea primei instanțe.

În motivarea casării parțiale a hotărârii primei instanțe s-a relevat faptul că, Pelagheii Razdobudico i-a fost cauzat suferințe fizice și psihice din culpa Î.M.G.F.L. nr. 15, respectiv prima instanță neîntemeiat a respins capătul de cerere cu privire la repararea prejudiciului moral.

La data de 15 mai 2015 Razdobudico Pelagheia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a reiterat circumstanțele de fapt pe care își întemeiază pretențiile, invocând netemeinicia și ilegalitatea hotărârilor instanțelor inferioare cu privire la contestarea actului și repararea prejudiciului moral.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că, recursul a fost depus cu depășirea termenului legal or, potrivit avizului de primire anexat al materialele cauzei rezultă că recurenta a luat cunoștință de decizia contestată la data de 02 ianuarie 2015 (f.d. 97), însă a exercitat calea de atac la data de 15 mai 2015 (f.d. 120).

În această ordine de idei, completul apreciază cu certitudine că, contestarea actului judecătoresc cu depășirea intervalului de timp menționat, demonstrează atitudinea neglijentă a recurentului față de drepturile procedurale conferite de legislația națională.

Pe cale de consecință, examinarea unui recurs tardiv declarat împotriva unei hotărîri definitive ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și ar încălca dreptul intimatului la un proces echitabil.

Relevantă în acest aspect este hotărîrea CEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (cererea nr. 3236/03, 03 aprilie 2008) în conținutul căreia Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rînd instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărîrii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au

cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamantilor la un proces echitabil.

Urmare celor menționate, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Razdobudico Pelagheia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de Razdobudico Pelagheia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Corolevschi